

Høje Taastrup, den 19. juni 2020

Høringsvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Tak for møde den 17. juni, hvor vi drøftede de stærke betænkeligheder, vi har ved nogle af de foreslåede ændringer i udkast til bekendtgørelse til lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. Som aftalt sender vi vores skriftlige bemærkninger til de specifikke områder med forslag til, hvordan vi mener det kan håndteres.

Vi bakker fuldt ud op om, som I nævnte på mødet, at hensigten med en revision er at gøre det så nemt som muligt for alle parter at bruge kompensationsordningerne til handicappede i erhverv samt at reglerne fungerer i praksis. Men som vi nævnte oplever vi, at der er kommet et omfattende bureaukrati og stor uklarhed og varians i kommunernes/jobcentrenes sagsbehandling. Det vil vi gerne have rettet op på gennem ændringer i bekendtgørelsen.

Vi støtter i øvrigt høringssvarene fra DDL og DH og flere af vores bemærkninger er sammenfaldende. Da hver organisation oplever nogle specifikke problemstillinger har vi valgt at lave hver vores høringssvar.

Indledende betragtninger

Vi henviser til de bemærkninger, vi har givet til udkast til vejledning om kompensation til handicappede i erhverv, der også er relevante i forhold til bekendtgørelsen. Vi savner grundlæggende en forståelse for skrivetolkning og den måde, ydelsen bliver håndteret på. Vi vil opfordre til, at man adskiller de to typer personlig assistance, som bekendtgørelsen vedrører: den personlige assistance, hvor man er ansat hos arbejdsgiveren, og den personlige assistance, der leveres som en enkeltstående ydelse gennem eksterne leverandører. Det er den sidstnævnte, som mennesker med hørenedsættelse benytter sig af til fx personalemøder på arbejdspladsen. På skrivetolkeområdet findes ikke virksomhedsansatte tolke og alle ydelser leveres gennem eksterne leverandører. Det er en helt anderledes situation end for mange andre personlige assistenter til handicappede i erhverv.

Tekstnære bemærkninger

Pkt. 3:

Hvad menes med vikarbureau? Skrivetolkning leveres gennem ekstern tolkeleverandør.

I § 12 stk. 3 bør det kaldes tegnsprogs- og skrivetolk, eller opdeles i henholdsvis tegnsprogstolk og skrivetolk. Disse betegnelser vil være i tråd med bekendtgørelsen for uddannelsen. Det bør også være dækkende for de grene af tegnsprogstolkning, der f.eks. handler om taktiltolkning til døvblinde, mundhånd-systemtolkning og andre relaterede tolkeformer. Det skal konsekvensrettes gennem bekendtgørelsen.

I § 12 stk. 3 har man tilføjet: ”I disse tilfælde skal jobcenteret indgå aftale med virksomheden om rekvirering af personlig assistance.” I stk. 4 er tilføjet, at det er virksomheden, der rekvirerer den personlige assistance. Det er markant ændring, som vi ikke mener er hensigtsmæssig. Virksomhederne bør ikke være aftaleparter på skrivetolkeområdet. Jobcentret bevilger compensation til den handicappede bruger, der selv skal vælge leverandør og tage sig af at bestille skrivetolk, der hvor brugeren har behov for det i overensstemmelse med bevillingen. Hvis virksomhederne skal ind over bevillinger som aftalepart, opstår der et nyt bureaukrati, hvor det bliver virksomhedernes ansvar fx at få afbestilt skrivetolkningen i god tid, hvis et personalemøde er aflyst eller der sker andre ændringer for brugeren i det daglige arbejde. Det giver ingen mening i praksis, at det er virksomhedens ansvar. Vi foreslår på det kraftigste, at virksomheden skrives ud igen og at jobcenter-bevillingen følger brugeren som i dag.

Vi er stærkt bekymrede for, at ændringen modvirker formålet med lovgivningen om compensation til handicappede i erhverv, om at man som handicappet kompenseres, så man kan indgå på lige fod med andre på arbejdsmarkedet. Ved at pålægge arbejdsgiveren opgaven med at rekvirere den personlige assistance fra ekstern leverandør, gør man den handicappede medarbejder til en byrde for virksomheden.

Pkt. 6:

Det er grundlæggende positivt, at man med ændringen går væk fra at én privat leverandør prissætter ydelsen. Der mangler dog en afklaring af, hvordan styrelsen påtænker at fastsætte og regulere satserne fremadrettet. Det forudsætter specialiseret viden om skrivetolkning og sammensætning af ydelsen. Vi anbefaler, at der en gang for alle oprettes en national myndighed, som har ansvar for området på tværs af sektorer, herunder prisfastsættelse og aftaleindgåelse.

I § 24. stk. 6 bør prisen for fjerntolkning hæves til en fast timepris på 700 kr., da der er samme administration af fjernskrivetolkning som fysisk tolkning. Det kan blive vanskeligt at få leverandører til at tilbyde fjernskrivetolkning, hvis der ikke er dækning af de reelle udgifter forbundet med levere ydelsen.

Pkt. 7:

Vi foreslår, at § 24 b. flyttes op til de øvrige priser i § 24 af hensyn til overblikket. I stk. 4 bør ’omkostningstunge tolkninger’ ændres til ’særligt krævende tolkninger’.

§ 24 a. er meget problematisk og hænger ikke sammen med, hvordan skrivetolkning leveres. En tolkebrugers arbejdsdag kan sagtens bestå af flere tolkninger på forskellige adresser og med forskellige tolkeleverandører. Derfor kan man ikke opstille betingelsen om, at det kun er den første tolkning på bevillingshaverens arbejdsdag, der kan tillægges administrationstillæg og zonetillæg. Det vil være helt urimeligt for den tolkeleverandør, som påtager sig opgave nr. 2 på bevillingshaverens arbejdsdag, at de ikke kan få dækket de omkostninger, som er forbundet med leverancen via administrationstillægget og zonetillægget. Det vil låse markedet fast, da der ikke vil være nogen leverandører, som er interesseret i at tage andre opgaver end den første på dagen. Derfor bør vi fastholde den nuværende ordning, hvor man bestiller skrivetolk til de opgaver, hvor man har brug for skrivetolkning. Hvis det fx drejer sig om møder, der ikke ligger i forlængelse af hinanden eller ligger forskellige steder, rekvireres skrivetolkning til hver opgave og der skal være sædvanligt administrationstillæg og zonetillæg.

Det er uklart, hvad der menes med § 24 a. stk.2 vedrørende p-nummer. I forhold til § 24 a. stk. 3: Hvad definerer en særligt lang arbejdsdag og hvem afgør det? Skal borgeren ansøge om det inden og hvor lang tid i forvejen? Det vil igen skabe unødigt bureaukrati.

Det er helt afgørende for os, at vi ikke gør det svært at få adgang til skrivetolkning på sin arbejdsplads. Derfor bør den nye § 24 a fjernes igen fra bekendtgørelsen.

Pkt. 8:

§25 stk. 2. bør formuleres, så jobcentret altid udbetaler tilskud direkte til den eksterne leverandør af skrivetolkning. Det er afgørende, at vi har et smidigt system, der ikke belaster arbejdsgiveren, hverken administrativt eller økonomisk. §25. stk. 3 bør derfor fjernes. Det giver for os ingen mening, at jobcenteret fra gang til gang skal vurdere, om tilskuddet kan udbetales direkte til leverandøren – og på hvilket grundlag? Det må og skal være udgangspunktet, at det er leverandøren, som har ansvaret og mellemværendet med kommunen om afregning. Det kan og skal ikke være arbejdsgiveren. Så giver vi arbejdsgiveren en ekstra byrde, som kan have betydning for, om man er indstillet på at ansætte mennesker med hørenedsættelse.

I §25 stk. 4. fastsættes regler for, at der ikke må være sammenfaldende økonomiske interesser. Det er en tilstrækkelig præcisering af, hvor grænsen går. Med den skærpelse er der ikke behov for, at der skal laves tro og love erklæringer for alle skrivetolkeydelse. I dag praktiserer kommunerne, at der skal underskrives tro og love-erklæringer af både tolkebruger, virksomhed og skrivetolk efter hver eneste tolkeydelse. Det giver alle parter en stor administrativ byrde med underskrifter og indsamling af de fysiske skemaer for hvert enkelt personale møde fx. Det er ikke nogen god måde at bruge ressourcerne på.

Hvis det vurderes, at der skal være tro og love erklæringer, bør det gøres langt mere enkelt. Fx ved, at erklæringen gives i forbindelse med bevillingen, så alle parter én gang for alle skriver under på, at der ikke er sammenfaldende økonomiske interesser. Denne erklæring bør kunne følge bevillingen, så der ikke skal indhentes nye underskrifter ved hver opgave. Samme format for skemaer bør bruges i alle jobcentre og bør udmeldes, når bevillingen fremsendes. Der bør laves et fælles skema fra myndighedernes side, så det ikke er overladt til hver enkelt kommune. På sigt bør systemet digitaliseres, så vi undgår de tunge papirgange.

Det er problematisk, at man nu udstrækker det til, at nærmeste pårørende også kan omfatte venskabelige relationer. Skrivetolke-verdenen er en lille verden, så brugere og skrivetolke kommer automatisk til at kende hinanden. Er det venskabelige relationer? Vi mener, at man bør gå væk fra disse præciseringer af relationer og blot henvise til almindelige habilitetsregler.

Pkt. 10:

§ 26 stk 1 og 2 bør ændres til, at anmodning om udbetaling af tilskud indgives af den eksterne leverandør. Ikke af arbejdsgiveren, jf vores bemærkninger til pkt. 3 ovenfor.

I stk. 4 står, at den personlige assistents CPR-nr. skal oplyses. Er det foreneligt med GDPR? Hvis den personlige assistent er skrivetolk, udfører den pågældende en ydelse på vegne af leverandøren og får løn

udbetalt af leverandøren. Vi mener ikke, at skrivetolkens CPR-nr. skal figurere andre steder end hos leverandøren.

Pkt. 11:

Det bør heller ikke i §27 stk. 3 være et "kan", men et "skal". Såfremt der ikke er økonomiske interesser eller andre habilitetsproblematikker, så er det ikke et vurderingsspørgsmål, men en praktisk foranstaltning, at man selvfølgelig betaler til dem, der har leveret ydelsen.

Sammenfattende har vi følgende konkrete ønsker til ændringer i udkast til ny bekendtgørelse:

- §12 stk. 1 ændres "vikarbureau" til "ekstern leverandør".
- §12 stk. 3 sidste linje: "I disse tilfælde skal jobcenteret indgå aftale med virksomheden om rekvirering af personlig assistance" fjernes.
- §12 stk. 3 og andre steder ændres terminologi til tegnsprogs- og skrivetolk, eller tegnsprogstolk og skrivetolk.
- §12 stk. 4. fjernes.
- §24 stk. 6. ændres til: "Fjerntolkning afregnes på samme vilkår som fysisk tolkning dog undtaget zonetillæg. Såfremt der løses tolkninger for forskellige tolkebrugere inden for samme time, betragtes opgaveløsningen som gruppetolkning og timeprisen og administrationstillægget fordeles på antallet af tolkebrugere.
- §24a. ændres til følgende: En bevillingshavers arbejdsdag kan bestå af flere tolkninger. Såfremt tolkningerne ligger i umiddelbar forlængelse af hinanden og den samme tolk benyttes, tillægges der ikke administrationstillæg og zonetillæg.
- §24a. stk. 2 ændres til: Ved gruppetolkning på samme arbejdsplads fordeles timepris + administrationstillæg og zonetillæg på de tilstedeværende tolkebrugeres bevillinger.
- §24 a. stk. 3. fjernes.
- §24 b, stk. 4 ændres terminologien 'omkostningstunge tolkninger' til 'særligt krævende tolkninger'.
- § 25, stk. 2 ændres til "Jobcentret udbetaler tilskud..."
- §25 stk. 3. fjernes.
- §25 stk. 4. sidste linje: "Nærmeste pårørende kan i visse tilfælde også omfatte venskabelige relationer." fjernes.
- Ny §25 stk. 5.: "Jobcenteret er ved bestyrket mistanke om sammenfald af økonomiske interesser jf. stk. 4. berettiget til at indhente oplysninger og dokumentation til at belyse parternes økonomiske interesser. I fald der foreligger dokumentation for økonomiske sammenfaldende interesser, kan jobcenteret pålægge bevillingshaver at stoppe brugen af den pågældende eksterne leverandør."
- § 25 stk. 5 (om fravigelse af betingelserne) bliver ny stk. 6.
- §25 stk. 6 fjernes
- § 26, stk. 1 og 2 fjernes - den nuværende praksis fastholdes.
- § 26 stk. 3: Man kan overveje om man i bekendtgørelsen vil formalisere praksis og indføje følgende:
"Der skal forefindes dokumentation for arbejdstider leveret af ekstern leverandør. Dokumentationen underskrives af henholdsvis tolkebrugeren og tolken.
- §26 stk. 4. sidste linje fjernes: "Endvidere skal CPR-nr. for den personlige assistent oplyses."
- § 27, stk. 3 ændres sætningen "kan jobcentret vælge..." til "udbetaler jobcentret tilskuddet til..."